

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er jo netop omkring prissløring, at vi kompenserer ved at sige i § 9, at det netop ikke må være prisslørende. Så det mener jeg vi tager højde for.

Effekten for virksomhederne er jo ikke argumentet for, at der skal ske noget her. Jeg har jo netop redegjort for det ved at citere endda Forbrugerombudsmandens synspunkter, som er, at Forbrugerombudsmanden mener, at det vil være mere effektivt for Forbrugerombudsmanden at håndhæve markedsføringsloven, hvis det er således, at vi fjerner specialforbuddene. Så det er bestemt ikke ud fra en ensidig vurdering af, hvad der er i virksomhedernes interesse.

Jeg kan i øvrigt sige, at der da også er repræsentanter for erhvervslivet, som i høringsfasen har udtalt sig kritisk over for at fjerne specialforbuddene.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Nogle gange er det bare lettere med nogle regler end med en masse gråzoner. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, hvor meget tid, hvor mange årsværk ministeren regner med at Forbrugerombudsmanden skal stille til rådighed for at efterprøve sager, hvor man nu skal til at finde ud af, om denne her regelforenkling, som ministeren lægger op til, har virket, når man skal til at kontrollere annoncer, når man skal til at kontrollere markedsføring, og når man skal til at rejse prøvesager for at få fastlagt, hvor grænserne går.

Selv om man fjerner et forbud og indfører en eller anden lidt floppy formulering, så skal der jo trækkes nogle grænser, og det må vel så blive ved domstolene. Er der penge til, at Forbrugerombudsmanden kan gå ind og afprøve de grænser?

Allersidst vil jeg lige vende tilbage til det, som ministeren meget positivt tilkendegav om at se på muligheden for at indføre bøder for kønsdiskriminerende reklamer. Jeg er utrolig glad for det budskab, og det håber jeg at vi kan få lejlighed til at se på senere.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg mener ikke, at der vil være noget som helst omkostningskrævende ved at ophæve special-

forbuddene, således at man kan koncentrere sig om de virkelig vildledende aktiviteter, som de erhvervsdrivende måtte begive sig ud i. Jeg tror ikke på, at der er noget specifikt behov for øgede bevillinger som følge af, at vi ophæver disse specialforbud. Det kan jeg faktisk slet ikke se, heller ikke på grundlag af Forbrugerombudsmandens betragtninger.

Om strafsanktionering af kønsdiskriminerende reklamer mener jeg at jeg ret klart sagde, at generelt vil jeg meget gerne diskutere, om vi kan sætte mere effektivt ind med sanktioner over for overtrædelser af markedsføringsloven i det hele taget. Det er jeg da parat til at diskutere. Men jeg sagde netop, at vi skal passe på med specifikt lige at sige kønsdiskriminerende reklamer, for skal alle mulige andre overtrædelser så ikke også være mere strafsanktioneret?

Altså, det er problematisk at hive en bestemt dårlig form for markedsføring ud og sige, at lige netop den er særlig strafsanktioneret i forhold til forskellige andre aktiviteter, der måtte være i strid med god markedsføringsskik. Men det synes jeg vi skal diskutere under forhandlingerne.

Kl. 21.40

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 25: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Nedsættelse af den maksimale forældrebetalingssandel for en plads i dagtilbud til børn og privat pasning).

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 6/10 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Hans Andersen (V):**

Venstre ønsker at være med til at skabe bedre vilkår for børnefamilierne, og dette lovforslag betyder, at der vil ske en sænkelse af forældrebetalingen i dagtilbud for børn fra 0 til 3 år fra de i dag maksimalt 33 pct. til maksimalt 25 pct. allerede her fra den 1. januar 2006. Lovforslaget indebærer også, at forældrebetalingens andelen for børn fra 3 år og op til skolealderen ikke kan sættes op i 2006.

Mange børnefamilier har en trængt økonomi, hvor især udgiften til børnepasningen vejer tungt, det gælder især familier med små børn, og med forslaget her får disse familier lidt mere luft og råderum i husholdningsbudgettet.

Dette forslag er første skridt, og næste skridt bliver en sænkelse af taksterne fra 2007 for børn fra 3 år og op til skolealderen.

Derudover er det planen, også jævnfør regeringsgrundlaget, at afsætte 2 mia. kr. i en kommende 4-års-periode til bedre kvalitet i børnepasningen, eksempelvis til en forstærket indsats over for socialt udsatte børn, flere medarbejdere i dagtilbuddene, forbedring af lokaler og flere skovbørnehaver.

Der kommer altså både mere kvalitet og mindre forældrebetaling i den kommende tid, og med forslaget her har vi taget hul på at give børn og deres familier en bedre start i livet.

På den baggrund kan Venstre bakke op om dette lovforslag.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren, først fra fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det lyder jo vældig pænt og sympatisk, hvad Venstres ordfører siger om, at man vil sætte prisen ned.

Jeg vil bare bede Venstres ordfører om at bekræfte, at samtidig med at man her for nogle institutioner vil sænke loftet over forældrebetalingen, så har man jo i foråret vedtaget forslaget om profitbørnehaver, hvor der ikke er noget loft, ikke engang det, der nu er gældende for de øvrige børnehaver og vuggestuer.

Så med den ene hånd lægger man altså et lavere loft, men med den anden hånd har man åbnet for, at man fuldstændig kan fjerne loftet over brugerbetalingen i daginstitutioner.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Til det med private børnehaver: Det er jo et frit valg, om man ønsker at benytte sig af det tilbud, men det er jo rigtigt, at der ikke er noget loft. Det er jo et valg, forældrene kan træffe, om de ønsker at benytte sig af den private børnehave.

Men hvis de vælger at benytte sig af det kommunale tilbud om vuggestue eller dagpleje, så er der nu et maksimum for den forældrebetaling, man kan komme til at betale af den samlede udgift, kommunen har til børnepasning, og det er jeg sådan set meget tilfreds med.

Her sætter vi daginstitutionstaksterne væsentligt ned, og det vil jeg gerne bakke op om.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg takker for bekræftelsen af, at dette her loft kun gælder for nogle institutioner og ikke for profitbørnehaverne.

Jeg skal bare høre, om Venstre slet ikke har overvejet muligheden af, at det går sådan, som ministeren jo faktisk skrev i bemærkningerne til lovforslaget om profitbørnehaver, at kommunerne på grund af deres trængte økonomi og også i forbindelse med kommunalreformen lukker en række børnehaver, bl.a. i landdistrikterne, og at der så ikke er tale om et meget frit valg for forældrene. Hvis de ønsker, at deres børn skal gå i en børnehave i lokalområdet, jamen så er det profitbørnehaverne med en højere brugerbetaling.

Ligeledes kan dårlig økonomi i kommunerne føre til, at de offentlige og selvejende børnehaver bliver så udsultede, at forældrene, hvis de vil have en ordentlig kvalitet, bliver nødt til at vælge profitbørnehaver, hvor der ikke er noget loft over brugerbetalingen.

Dermed en øget social polarisering på børneområdet.

Kl. 21.45

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Nu er det jo ikke nødvendigvis sådan, som fru Line Barfod forsøger at tegne virkeligheden. Det er således, at den ekstra betaling, det tilskud, som kommunen nu lægger ind, for at vi alle sammen kan få passet vores børn, jo også tilgår en sådan privat børnehave.

Det er rigtigt, at der ikke er noget loft, men jeg har sådan set opfattelsen af, at hvis man skal være attraktiv som privat børnehave, som et pri-

vat tilbud om børnepasning, så finder forældrebetalingen et naturligt leje i forhold til den forældrebetaling, der er i de øvrige tilbud hos de kommunale børnehaver. Der tror jeg sådan set, at det både kan være lidt højere, men det kan også gå hen og blive lidt lavere forældrebetaling, så jeg deler ikke den overordentlig store skepsis, der er vedrørende private børnehaver.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu nævnte hr. Hans Andersen, at regeringen vil afsætte 2 mia. kr. til at øge kvaliteten i daginstitutionerne. Kan hr. Hans Andersen fortælle, om der er afsat nogen som helst midler på finansloven for 2006 til at øge kvaliteten? Og kan hr. Hans Andersen garantere, at den måde, som det her lovforslag er skruet sammen på, ikke vil betyde kvalitetsforringelser i nogen kommuner, sådan som det andet høringssvar fra BUPL ellers indikerer at det kan komme til at gøre, fordi man har svært ved at styre administrationen af det her forslag?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Til det første: Hvis man læser finanslovsforslaget, kan man se, at der er afsat 100 mio. kr. i 2006 til forbedring af kvaliteten i daginstitutionerne. Det skal nu forhandles imellem de partier, der har lyst til at være med til at forhandle om det i forbindelse med finansloven. Så der er de første 100 mio. kr. konkret; det står i finanslovsforslaget.

Hvad angår BUPL's bekymring, om der vil ske en forringelse som følge af, at kommunerne nu bliver kompenseret for den mindre forældrebetaling, så deler jeg ikke den skepsis. Kommunerne har nu a conto fået 400 mio. kr. næste år, og det bliver efterfølgende gjort op, hvad det her reelt betyder, og kommunerne bliver samlet set kompenseret krone for krone.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jamen vi kvitterer da for, at vi hermed er blevet inviteret til forhandlinger om finansloven om de 100 mio. kr. Det havde vi forstået at vi ikke var, så det er vi da glade for at være blevet. Det vil vi straks tage kontakt til finansministeren om. Jeg forstår altså også, at hr. Hans Andersen personligt kan garantere, at det her ikke vil føre til forringelser i nogen kommuner, og det må vi holde hr. Hans Andersen op på.

Men jeg kan ikke lade være med at tænke på, når nu jeg står over for Venstres ordfører: Vil det ikke være mere rimeligt sådan i demokratiets og selvstyrets og decentraliseringens ånd, at vi sagde, at vi gerne vil give et løft til daginstitutionerne, men at kommunerne skal vurdere, om de penge bedst bruges til at nedsætte taksterne, til en særlig indsats for de svageste børn eller til gratis mad i vuggestuerne? Det overlader vi til vores lokale politikere i kommunerne at afgøre, for Danmark skal ikke styres herindefra af hr. Hans Andersen og os andre.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg er optaget af at indfri de valgløfter, som Venstre gik til valg på her i februar måned. Og et af de valgløfter var, at vi ville sætte forældrebetalingen i daginstitutionerne mærkbart ned. Her er der et konkret forslag, der imødekommer det valgløfte, og derfor bakker jeg selvfølgelig op omkring det. Så supplerer vi og siger: Det handler ikke kun om pris, men det handler også om kvalitet, og derfor vil vi afsætte 2 mia. kr. over de kommende 4 år til netop at have fokus på kvalitet i daginstitutionerne. Det skal selvfølgelig udmøntes, også i dialog med kommunerne.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Mit spørgsmål er lidt i forlængelse af hr. Martin Lidegaards spørgsmål, for jeg kunne godt tænke mig at høre – når man fra hele landet får at vide, at daginstitutionerne har så hårdt brug for et kvalitetsløft – hvorfor man på finansloven til næste år kun har afsat 100 mio. kr. til det formål, når man bryster sig af, at man har afsat 2 mia. kr. over en 4-årig periode. Hvorfor kun 100 mio. kr. til næste år?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg synes, det er rigtig godt, at vi nu afsætter de første 100 mio. kr., således at vi kan komme i gang med at sikre bedre kvalitet i daginstitutionerne. Vi skal også have vurderet, hvad det er for nogle konkrete projekter, vi gerne vil støtte. Om det først og fremmest er de udsatte børn, bedre fysiske lokaliteter eller støtte til skovbørnehaver, er noget, vi skal have drøftet. Og hvordan vi skal udmønte det, må vi også drøfte. Jeg er helt sikker på, at når der er gået 4 år, så har vi også udmøntet 2 mia. kr. til bedre kvalitet i daginstitutionerne.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Vil Venstres ordfører påstå, at man ikke er klar over, hvad der er behov for i daginstitutionerne på nuværende tidspunkt, siden svaret på, hvorfor det kun er 100 mio. kr., der er afsat, går på, at man først skal have udrettet, hvad det er, der er behov for i daginstitutionerne?

Kl. 21.50

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg synes, det er vigtigt at vurdere, hvilken prioritering vi skal lægge ind i forbindelse med at bruge 2 mia. kr. ekstra på kvalitet i daginstitutionerne. Der kan eksempelvis godt være daginstitutioner på Nørrebro, der har brug for et markant løft, fordi der er børn fra udsatte familier. Der kan være brug for en ekstra hånd, ekstra personale, og det synes jeg er væsentligt at kunne bakke op og støtte.

I første omgang afsætter vi altså 100 mio. kr. i 2006 og 100 mio. kr. i de kommende overslagsår, og det synes jeg er en god start. Så er jeg helt sikker på, at der også er brugt 2 mia. kr. til at bedre kvaliteten, når de 4 år er gået. Det synes jeg sådan set imødekommer og opfylder de valgløfter, Venstre har givet.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil gerne følge lidt op i samme tråd. Der er mange, der sætter spørgsmålstegn ved, om 2 mia. kr. virkelig er noget, regeringen mener. Er det måske ikke misvisende? Når vi nu lige kommer fra at have diskuteret markedsføringslov, så kunne vi jo godt have nogen tvivl, når det gælder denne her sag.

Jeg vil bare berolige Venstres ordfører med, at det vil vi søreme holde fast på. Vi vil meget gerne følge til dørs, at der bliver afsat ekstra penge.

Jeg vil gerne vende tilbage til noget andet. Ordføreren sagde, at samtidig med at priserne for de 0-2-årige bliver sat ned, vil prisen ikke stige for de større børn. Det synes jeg er misvisende. Når vi nu igen lige har talt om markedsføring, så bør man vel sige tingene, som de er:

Prisen for at gå i børnehave, hvis man er over 3 år, for at gå i klub, for at gå i skolefritidsordning, for at gå i alle mulige andre pasningstilbud kan godt stige i 2006. Forældrene vil få en regning for 2006, som er større end den, de har betalt i 2005 for det samme tilbud. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Nu er det således, at fru Karen Hækkerup er valgt i København, og eksempelvis København kunne jo godt lægge ind i budgettet, at de i det kommende år, 2006, ønskede at sætte forældrebetalingssandelen op fra 30 til 33 pct. Dette lovforslag sikrer, at det ikke kan lade sig gøre. Forældrene i København kommer ikke til at betale mere i forældreandel, fordi vi nu sikrer, at vi vil sætte daginstitutionstaksterne ned for de små under 3 år og fastholde den forældreandel, man i dag betaler for dem, der er større.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Nu er jeg valgt i Københavns Amt, men jeg er sikker på, at de politikere, der er valgt i Københavns Kommune ser frem til, at der også bliver givet flere penge til storbyen. Når jeg spørger igen, er det, fordi ordføreren ikke tydeligt nok svarer: Vil forældrebetalingen for børnehave, for klubtilbud, for skolefritidsordning og for alle mulige andre pasningsordninger ikke være højere i 2006, end den var i 2005 for præcis det samme tilbud?

Når nu jeg fisker, er det jo, fordi jeg godt kender svaret, og jeg hørte også, at hr. Hans Andersen i sit nye svar, som blev givet lige før, sagde, jo, jo, men det var forældreandelen. Men i kroner og øre vil opkrævningerne for samme plads til næste år være større, end de har været i år. Ville det så ikke i stedet for at sige, at priserne ikke stiger, være mere korrekt at vedgå, at for nogle børn stiger prisen også til næste år?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg synes, det er meget spændende at lytte til, at Socialdemokraternes ordfører her polemiserer over en sag, hvor det handler om, at vi altså nu sætter betalingen ned for de yngste, at vi sætter den væsentligt ned, og at vi fastholder forældrebetalingssandelen for de mellemste, altså for de 3-6-årige. Det er det, vi gør med det her lovforslag.

Så kan jeg forstå, at Socialdemokraternes udspil i februar var, at der maksimalt måtte være 1.000 kr. i forældrebetaling; for et par måneder siden var det et takststop, de ønskede, og så er det lidt uklart, hvad Socialdemokraterne i dag mener om forældrebetalingssandelen. Men det kan være, at vi senere i dag kan blive klogere på det.

Formanden:

Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Karen Hækkerup (S):

Siden den borgerlige regering trådte til, er priserne på børnepasning og i øvrigt også på kollektiv trafik og voksenundervisning og al mulig anden brugerbetaling steget voldsomt. Danmarks Statistik har lige offentliggjort en opgørelse, der viser, at når vi taler om børnepasning, så er taksterne i landets daginstitutioner i gennemsnit steget med 19 pct. siden 2001.

Kl. 21.55

I nogle kommuner, eksempelvis Vejle, Helsingør og Vordingborg, er priserne på daginstitutionstilbud steget mellem 30 og 40 pct. Der er altså tale om, at der har været massive prisstigninger på børnepasningen siden Foghregeringen trådte til. Hvis børnene så havde fået 19, 30 eller 40 pct. bedre institutioner, ville der måske have været logik i prisstigningerne, men det er jo desværre langt fra tilfældet. Tværtimod er der blevet skåret i bevillinger og normeringer, så dagpasningstilbuddene i dag reelt set er dårligere, end de var for 4 år siden. Med de dårligere normeringer kommer også et højere støjniveau i institutionerne, og børnelivet for børnene og arbejdslivet for de voksne bliver dårligere.

Alt i alt er der altså tale om en udvikling, vi ikke kan være bekendt. Der burde være bedre forhold for børnene, der skal passes, ligesom arbejdsforholdene burde være bedre for de voksne, som arbejder med at passe vores børn.

Her bør jeg vel nævne, at Socialdemokraternes udspil til finansloven foreslår et generelt kvalitetsløft på daginstitutionsområdet, og jeg forstod på Venstre, at man var villige til at forhandle om det. Vi møder meget gerne op, for vi vil gerne have, at der bliver bedre institutioner.

Socialdemokraterne har længe arbejdet for at få nedsat forældrebetalingen, og derfor er vi også glade for, at det omsider er lykkedes regeringen at vende fokus fra, at priserne bare skal stige, og til, at de nu gerne må blive mindre.

Men vi forventer, at regeringen dokumenterer, at den forældrebedsættelse, der nu er til behandling for de 0-2-årige, ikke medfører dårligere kvalitet eller endnu dårligere normering i institutionerne for de 0-2-årige og ej heller for de lidt større børn.

Vi har en del tekniske spørgsmål i forbindelse med lovforslaget, men målet, billigere børnepasning, er vi naturligvis stolte over at vi har fået regeringen til at ville arbejde for, selv om det her

forslag desværre ikke tilgodeser alle de familier, der lige nu betaler flere penge for en dårligere plads, end de gjorde under den socialdemokratiske regering.

Den her nedsættelse af forældrebetalingen er kun tiltænkt de 0-2-årige. Det vil altså sige, at mens forældre til vuggestuebørn kan se frem til en lille nedsættelse, så kan prisen på børnehavestuen eller fritidshjemmet, fritidsordningen eller klubpladsen godt stige i kroner og øre for de børn, der er over 2 år. Det er jo det, man kan kalde de små skridts politik. Det er langt fra det løfte om at give børnefamilierne bedre kår, som vi gerne så indfriet fra regeringens side. Men vi er positive, hvis regeringspartierne som sagt under udvalgsarbejdet kan godtgøre, at institutioner ikke bliver dårligere som følge af lovforslaget.

Socialdemokraterne er enige i intentionen i lovforslaget: billigere børnepasning. Vi har netop selv i vores forslag til finanslov fremlagt et forslag om et takststop for den brugerbetaling, der er steget så voldsomt, siden Foghregeringen trådte til. Vi har også i vores forslag til finanslov foreslået, at børn i vuggestuer og børnehaver skal have et gratis og sundt måltid mad, ligesom vi over 3 år vil afsætte 750 mio. kr. til bekæmpelse af den negative sociale arv og til et generelt kvalitetsløft af daginstitutionerne.

Når jeg nævner de her udspil til finansloven, så er det ikke, fordi jeg ikke godt er klar over, at det ikke er finansloven, der er til debat netop nu, men for at understrege, at vi vil mere med institutionerne end blot at sænke priserne for de 0-2-årige. Vi ønsker at satse på kvaliteten i vores daginstitutioner, og derfor er det vores klare forventning, at regeringen kan dokumentere, at lovforslaget ikke vil medføre dårligere pasning.

Vi er glade for, at regeringen trods alt nu tager hul på problemerne med de kæmpe prisstigninger, der har været på børnepasningen, siden Foghregeringen trådte til, og vi vil under udvalgsarbejdet bede om, at der bliver lavet en liste kommune for kommune, hvor vi kan se, hvad konsekvenserne af det her lovforslag er. Men generelt er vi positive og glade for, at regeringen nu også er villig til at se på problemet.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for den positive modtagelse. Det er vi da glade for. Vi har jo også bemærket, at Socialdemokratiet er kommet med flere forslag om priser på pasningstilbud.

Det, jeg egentlig godt kunne tænke mig at hæfte mig lidt ved, er det her loft over priserne. I forhold til hvad? Er det i forhold til de nuværende priser? I så fald er regeringens forslag jo lavere, end hvad Socialdemokraterne ønsker. Hvad er det, der gør, at Socialdemokraterne har ændret holdning på det her område, så pasningstilbuddet ikke længere skal koste 1.000 kr.?

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Når vi har sagt, at vi er positive over for at sænke priserne, så er det sådan set ikke noget nyt. Som ordføreren også selv er inde på, er det nogle intentioner, som Socialdemokraterne har arbejdet hen imod i lang tid.

Vi har i vores forslag til finanslov ikke kun medtaget børnepasning, for der er jo andre faktorer i familiernes økonomi, der gør sig gældende, når man lægger månedens budget frem og skal finde ud af, hvor mange kroner og ører der er. Det er lige så meget takststigninger på offentlig trafik, på egenbetaling og på brugerbetaling i det hele taget.

Kl. 22.00

Det forslag, vi har lagt frem, er mere vidtgående. Men vi har jo indregnet i vores forslag til finanslov, at det her allerede var fremsat. Det var jo kendt stof på det tidspunkt. Vi har hele tiden arbejdet for lavere priser, og det gør vi sådan set stadig væk.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen jeg synes, jeg har svært ved helt at kunne gennemskue, at man arbejder for lavere priser, når man går ud i valgkampen og siger, at det må koste 1.000 kr., og så reelt ganske få måneder efter kommer med et andet forslag, som jo er væsentlig dyrere end de 1.000 kr., der var tale om.

Så vil jeg også gerne spørge fru Karen Hækkerup, om ikke det er korrekt, at det er kommunerne, der fastsætter priserne, og at det ikke er regeringen, der indfører de her ting. Er det ikke også korrekt, at priserne under den tidligere regering, under Nyrupregeringen, steg konsekvent?

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Man kan i hvert fald sige, at siden 2001 er priserne steget 19 pct. Det er jo meget typisk for regeringen at sende bolden videre og sige: Det er kommunernes skyld, det er kommunernes an-

svar. Men de forhold, som regeringen giver kommunerne, gør jo netop, at de bliver nødt til at hæve priserne eksempelvis på sådan nogle ting som børnepasning. Man har givet kommunerne et vækstloft på 0,5 pct. Der er altså umådelig lidt spillerum i kommunerne til at løfte de velfærdsforbedringer, som vi alle sammen synes at der er behov for.

For at runde 1.000-kr.s-spørgsmålet af så er det korrekt: Det er ikke længere noget, vi går til valg på. Vi har konstateret, at det vil være umuligt at få gennemført. Vi har trukket det forslag tilbage.

Vi har i stedet valgt at fokusere på, at vi vil gå til valg næste gang på, at vi f.eks. vil have, at der serveres mad i institutionerne. Det skal også ses i den sammenhæng, at der bliver mere og mere fokus på, at børn har for dårlig indlæring, fordi de får for dårlig kost. Og det er i virkeligheden med til allerede i vuggestue og børnehave at gøre, at ungerne ikke bliver ordentlig rustet til skolegang og videre uddannelse. Vi har derfor valgt at fokusere på kosten, fordi vi tror, at det vil være med til at bryde den sociale arv, og det er derfor, vi har skiftet fokus.

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup. Så er det hr. Martin Henriksen som ordfører.

Martin Henriksen (DF):

Regeringen foreslår, at forældrebetaling til daginstitutioner nedsættes. Forslaget lægger op til at sænke den maksimale forældrebetaling for et pasningstilbud for et barn under 3 år fra 33 pct. til 25 pct. af udgifterne. Derudover vil der i løbet af 2006 komme et yderligere lovforslag, som lægger op til, at man fra den 1. januar 2007 ligeledes vil sænke forældrebetalingen for børn fra 3-års-alderen og op til skolealderen. Det er sådan set en udmærket og fornuftig tanke, men regeringen skal give Dansk Folkeparti en garanti for, at det ikke går ud over kommunernes økonomi.

Dansk Folkeparti finder, at dette forslag er et sympatisk forslag, men det er partiets opfattelse, at de kommuner, der har ondt i pengepungen, ikke bliver kompenseret godt nok med det nuværende system. Derfor er Dansk Folkepartis støtte til dette lovforslag betinget af, at de dårligst stillede kommuner får en ordentlig ordning, som sikrer, at kommunernes økonomi ikke bliver forringet. Vi vil for at skære det helt ud i pap have en garanti for, at kommunerne bliver

kompeniseret krone for krone, for hvis økonomien bliver forringet som følge af dette lovforslag, vil områder som f.eks. ældrepleje og folkeskole sandsynligvis blive beskåret, og det er ikke hensigtsmæssigt set med Dansk Folkepartis øjne.

Det skal siges, at mange familier vil få et løft i deres privatøkonomi, og at der er gode og reelle argumenter for at nedsætte forældrebetalingen, så overordnet set trækker lovforslaget i den rigtige retning. Da hele denne debat er en del af forhandlingerne vedrørende finansloven, vil jeg ikke bruge mere af Folketingets tid på dette forslag.

Men jeg har på fornemmelsen, at der måske er nogle, der vil spørge ind til det.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg er da glad for, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte det her forslag, hvis ikke Dansk Folkeparti har fuldstændig garanti for, at det her ikke fører til forringelser i nogen kommuner. Det vil altså sige, at man vil følge pengene ikke bare som et bloktilskud i de almindelige forhandlinger om kommunernes økonomi, men helt ud til den enkelte kommune. Jeg skal lige have bekræftet, at det var sådan, jeg skulle forstå ordførerens bemærkninger, og det vil jeg i givet fald gerne kvittere for.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge Dansk Folkeparti, der er et parti, der bryster sig af at være et socialt parti, om, hvordan Dansk Folkeparti, uanset at man følger pengene krone for krone, har det med, at det her forslag jo i den grad vender den tunge ende nedad, fordi de, der får mindst glæde ud af det her, er den fjerdedel af befolkningen, som har fripladser i forvejen. De, der får glæde af forslaget, er de velhavende. I stedet for at bruge pengene på at forbedre forholdene for de svageste børn og de svageste familier, går man altså ud og køber middelklassens stemmer. Er det Dansk Folkepartis politik?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

For det første: Ja, vi vil have en garanti, og for at sige det helt firkantet så skal finansministeren komme til vores finansordfører og sige, at kommunerne bliver kompeniseret krone for krone i denne her finanslov. Så på det punkt er det en bekræftelse af det.

For det andet er det sådan set rigtigt nok, at man kan sige, at de børn, der har en fripladsord-

ning, sådan set hverken vil blive stillet bedre eller dårligere i forhold til, hvordan det er i dag. De, der har en delvis fripladsordning, vil sådan set få den samme lettelse som de øvrige. Men så må man bl.a. over satspuljen på en måde sikre midler til bryde den negative sociale arv. Så det vil være mit svar på det.

Kl. 22.05

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg takker for Dansk Folkepartis garanti. Jeg vil glæde mig meget til at følge forhandlingerne om den kommunale økonomi, hvor vi kan forstå, vi skal ud og følge pengene, ikke bare en bloc til kommunerne, men altså helt ned i den enkelte kommune. Det bliver spændende.

Men jeg forstår, at man jo ikke kan bruge pengene to gange, så hvis man vælger at bruge godt 500 mio. kr. på at sætte prisen ned for de velhavende familier, kan man ikke bruge de samme penge på at styrke indsatsen for de svage børn. Det vil sige, at Dansk Folkeparti altså synes, det er vigtigere at sætte priserne ned for de velhavende familier i Danmark end at hjælpe de svageste familier med en større indsats for deres børn.

Det kan man vel ikke diskutere, for vi vil alle sammen også gerne gøre noget over satspuljen og har mange andre gode tiltag, men her står vi med en konkret prioritering: Vi vil gerne bruge 500 mio. kr. på daginstitutionerne. Vi vil gerne fra De Radikales side bruge pengene til de svageste familier i Danmark, men jeg forstår, at Dansk Folkeparti ønsker at bruge dem til velhaverfamilierne.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nu er der jo også familier med dårlig økonomi, som vil få gavn af det her. Det er ikke kun rige danskere, der vil få gavn af det her, så jeg mener ikke, det er helt korrekt, hvad hr. Martin Lidegaard siger der.

Og med hensyn til det andet så er det jo også i forbindelse med finansloven, man skal drøfte, om man eventuelt skal gøre noget for de udsatte grupper i Danmark.

Formanden:

Tak til hr. Martin Henriksen. Så er det hr. Per Ørum Jørgensen som ordfører.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det sker ganske ofte, at politiske partier lover guld og grønne skove til børnefamilierne herhjemme: pasningstilbud til 1.000 kr., gratis mad, forskellige lofter over betaling af offentlige ydelser. Det bliver bare ved snakken, det er luftkasteller eller med andre ord en gratis omgang uden gang på denne jord.

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi ikke at stikke familierne blå i øjnene. Vi har arbejdet for og arbejder konstant for at forbedre vilkårene for børnefamilierne, ikke tom tale, men konkrete resultater, der kan mærkes. Det er også tilfældet med dette forslag.

Ved at sænke den maksimale forældrebetaling for pasning af de mindste sikrer vi familierne større råderum i hverdagen – en hverdag, som for de fleste byder på travlhed og masser af nye udgifter, der naturligt følger med, når man får børn. Fra den 1. januar 2007 forbedres vilkårene for børnefamilierne, så der bliver en tilsvarende lettelse for børn i aldersklassen fra 3 år og til skolealderen. Fra 2008 forhøjes børnechecken for de mindste med 2.000 kr. om året. Det er udtryk for god, konservativ familiepolitik i modsætning til oppositionens luftkasteller.

Men penge er jo ikke alt. Der er flere undersøgelser, der viser, at børnefamilierne efterspørger højere kvalitet i pasningstilbudene. For os Konservative er det ikke enten/eller, tværtimod. I forbindelse med finansloven bliver der taget hul på en pulje på 2 mia. kr. til at hæve kvaliteten i dagtilbuddene: mere fokus på de udsatte børn, bedre fysiske rammer og andre tiltag, der mærkbart hæver kvaliteten i vores pasningstilbud.

Det er endnu en understregning af, at vi Konservative ikke baserer vores familiepolitik på luftkasteller, tværtimod tager vi familierne her i landet så tilpas alvorligt, at vores mærkesager bliver til virkelighed. Det er dette lovforslag et ganske godt eksempel på.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil egentlig gerne starte med at ønske De Konservative til lykke med det her forslag. Det er god konservativ politik, det er centralistisk, staten skal bestemme det hele, det er målrettet middelklassen, den højere middelklasse og de velhavende familier, De Konservatives valg målgrupper. Det er, som et konservativt forslag skal være, og jeg gør mig ingen illusioner om, at man skulle have ambitioner om i stedet at støtte de

svage eller at overlade ansvaret til kommunerne.

Derfor vil jeg spørge den konservative ordfører om de mere tekniske ting i lovforslaget, for ud over det ideologiske i det her, er der jo mange høringssvar, der peger på, at det rent teknisk også er noget bras, fordi man går ind og deler op efter alder i stedet for efter institution. Man laver en lille delpakke i stedet for at lave en samlet pakke for hele børneområdet, og man får en masse ekstra administration.

Vil De Konservative være lydhøre over for her i lovbehandlingen at rette nogle af de her tekniske ting ind, så de kom lidt mere i harmoni med den virkelighed, der er ude i kommunerne, eller har man ligesom sat sig fast på, at det bare skal være sådan her, uanset hvad de, der har forstand på det, siger?

Kl. 22.10

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen jeg synes egentlig, at det rent tekniske er helt, som det skal være. Nu er det her jo en førstebehandling, og det betyder også, at det er en principiel diskussion, så derfor er det et spørgsmål, hvor meget teknik vi skal tage her i dag, for det kan vi selvfølgelig snakke videre om under udvalgsbehandlingen.

Men det er da i hvert fald vigtigt, når vi udmønter disse ønsker, at vi så starter med de allermindste, hvor børnefamilierne har den største omkostning. Det synes jeg er ganske korrekt.

Og så hørte jeg ordet centralistisk, og at man fratog kommunerne ansvaret. Nu er der tale om en maksimal grænse, så kommunerne er velkommen til at sænke forældrebetalingen yderligere. Den frihed har de dog stadig.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er sådan en meget præcis måde at formulere den konservative forståelse af selvbestemmelse i kommunerne på, så den tror jeg bare vi lader stå sådan helt for sig selv.

Men hvis vi nu f.eks. tager sådan noget som det, at man siger, at det gælder for børn fra 0 til 2 år, så tror jeg egentlig også, at de konservative vælgergrupper, vælgere og børnefamilier kan blive lidt generet af, at man i stedet siger, at når børn går i vuggestue, så gælder der ligesom én regel, og når børn går i børnehave, så gælder den anden, fordi det er lidt mere forståeligt, mere enkelt, lidt mindre administrativt bøvl.

Og når nu de folk, der sidder med det derude, påpeger, at det er lidt klodset at dele det op efter alder, når nu virkeligheden derude er delt op på en anden måde, så kunne det være, det også gjorde et indtryk på De Konservative, som sådan med det her forslag går rimelig målrettet efter deres vælgergrupper.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi går efter vores vælgergruppe. Jeg vil så også sige, at nu lyder retorikken jo lidt, som om vi vender den tunge ende nedad. Men samtidig med at vi sænker de her takster for forældrebetaling, har vi også en pulje på 2 mia. kr., som vi selvfølgelig skal finde ud af hvordan vi kan bruge bedst muligt, så de ting, vi går og laver, også har en god social profil.

Så generelt vil jeg sige, at jeg nu nok tror, at jeg har mere tiltro til kommunerne end hr. Martin Lidegaard i det her tilfælde med hensyn til, om de kan finde ud af at håndtere det her og lave beregningerne. Det kan de selvfølgelig, så det skal de også nok finde ud af. Den tiltro har jeg dog til kommunerne.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Per Ørum Jørgensen sagde, at børnefamilierne konkret kunne mærke, at De Konservative er ved magten, og det er jo fuldstændig korrekt. Man kan se, at uligheden vokser og vokser, og at der bliver flere og flere fattige børn, så det mærkes tydeligt i børnefamilierne. Jeg tror ikke, vi bliver enige om, at vi skulle gå den modsatte vej i stedet.

Men så siger hr. Per Ørum Jørgensen noget om de her 2 mia. kr., der på en eller anden måde skal fordeles over de næste 4 år. Og der vil jeg gerne høre, om Konservative er parate til at sige: En måde at bruge en væsentlig del af dem på er at sikre, at der kommer nogle flere voksne ud til at tage sig af vores børn i vuggestuerne og børnehaverne.

Vi regnede under valgkampen ud, at vi kunne ansætte samtlige 7.000 arbejdsløse pædagoger og pædagogmedhjælpere, og det ville for de samlede offentlige kasser kun give en ekstraudgift på de 100 mio. kr., man sætter af her på finansloven. Så det kunne altså give et betragteligt løft, og samtidig kunne det også give mulighed for mere efteruddannelse af de ansatte, så de fik nogle bedre muligheder for at være særlig

opmærksomme på de børn, der har særlige behov. Vil De Konservative være med til at se på en sådan model?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu synes jeg, det er svært for mig her i dag konkret at sige, hvordan de 2 mia. kr. skal udmøntes. Der ligger selvfølgelig også en forhandling forude, og vi venter også på ministerens udspil på det her område.

Når det er sagt, så er det klart, at den måde, det her etableres på, jo er i form af en pulje, hvorfra der kan søges til konkrete projekter, og det kan også medføre, at man kan søge om at få mere personale i en periode. Så derfor vil jeg absolut ikke afvise, at det kan være en mulighed, men jeg vil meget gerne have lov til at forholde mig til det, når jeg har set ministerens udspil på området.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er også meget spændt på at se ministerens udspil. Vi har fået at vide hos finansministeren, at der ikke bliver nogen forhandlinger i forbindelse med finansloven. Så må vi jo se, om ministeren her vil lave nogle forhandlinger, ellers må vi så prøve at tage det i salen.

Men det, jeg gerne konkret ville høre om, var den model, hvor vi siger: Vi bruger pengene i dag på at betale dagpenge til folk, der går arbejdsløse. Hvis vi nu så samlet på samfundsøkonomien og på de offentlige kasser, kunne vi faktisk ansætte 7.000 mere for en ekstra udgift på 100 mio. kr., hvis vi samtidig flyttede rundt på pengene, så de gik aktivt til løn i stedet for at blive brugt til dagpenge og aktiveringsudgifter.

Kl. 22.15

Vil De Konservative være med til at se på den model? Jeg forlanger ikke, at ordføreren skal binde sig til at gøre det her og nu, men vil man være med til at undersøge den model?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen jeg tror ikke, der er så meget nyt i Enhedslistens model med at flytte folk over i den offentlige sektor. Jeg mener faktisk, det er bedre at satse på reelle arbejdspladser til de mennesker og få dem ud i arbejdsstyrken, i stedet for at de skal modtage dagpenge. Det mener jeg altså er en mere rigtig vej at gå.

Så er jeg på en eller anden måde også ked af, at vi skal belemres med den pseudodebat, der i øjeblikket føres om ulighed i samfundet. Det er jo et faktum, som alle kan se, at det går godt i Danmark, og at der faktisk aldrig er brugt så mange penge på den offentlige sektor, som vi gør nu.

Formanden:

Tak til hr. Per Ørum Jørgensen. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Det Radikale Venstre er ikke begejstret for dette lovforslag, og det skyldes flere ting.

Først og fremmest synes vi, det er endnu et eksempel på, at den nuværende regering fører en meget centralistisk politik, hvor man mener at vide, at det bedste, man kan gøre, er at sidde herinde i Folketingssalen og bestemme, hvad der skal ske ude i den enkelte daginstitution, i den enkelte skole og på det enkelte plejehjem. Vi har den grundlæggende opfattelse i Det Radikale Venstre, at de opgaver skal uddelegeres, fordi de folk, der står derude med de konkrete børn og de konkrete problemer, bedst ved, hvordan man løser problemerne.

Derfor vil vi som udgangspunkt hellere løfte området – noget vi meget gerne vil – ved at vise kommunerne tillid og sige: Brug de penge til f.eks. det, som vi mener er den største opgave, nemlig at gøre en stærkere indsats for de svageste børn. Hvis det kan gøres ved at nedsætte taksterne for nogle grupper, så gør det; hvis det gøres ved en bedre normering, så gør det, og hvis det gøres med billigere eller gratis mad, så gør det. Men vi er grundlæggende imod den tendens, der er ved at udvikle sig i folkestyret, hvor vi skal sidde herinde klokken halvelve om aftenen og bestemme, hvordan kommunerne skal gøre tingene.

Nogle gange, når man rigtig skal forstå regeringens intentioner, skal man spørge Dansk Folkeparti, for de er meget klare i mælet, og de er oven i købet stolte over det. Her er vi altså ude i, at vi skal følge den enkelte krone helt ud i kommunen, og det er selvfølgelig, fordi Dansk Folkeparti godt ved, at forslaget her meget vel risikerer at forringe standarden i nogle kommuner, fordi de kommunale økonomiforhandlinger kører, som de kører. Men det er bare en illustration af, at det er det, som fortsat gør, at vi skal sidde herinde og følge den enkelte krone helt ud på

daginstitutionen, og det er ikke den rigtige måde at styre Danmark på.

Derudover er det ikke nogen hemmelighed, at vi tror, at det lige i øjeblikket er vigtigere at fokusere på kvaliteten af daginstitutionerne og ikke mindst på indsatsen for de svageste frem for at nedsætte taksterne for de mere velhavende familier, altså middelklassen og overklassen. 25 pct. af familierne i Danmark, nemlig de svagestillede, har jo friplads, og det er ikke dem, forslaget her gavner.

Man kunne selvfølgelig spørge: Skal vi ikke have både-og? Det kan man godt sige ja til, men på næste års finanslov er der altså nu afsat 500 mio. kr. til formålet her, og spørgsmålet er: Kunne de ikke være brugt bedre? Selv om vi har 900.000 på overførselsindkomster, selv om 20 pct. af de unge ikke får en uddannelse, og selv om 15 pct. af børnene og de unge er udsat for omsorgssvigt, har vi det jo godt i Danmark, og alt er i den skønneste orden, synes De Konservative. Men derfor kan nogle af os jo godt synes, at det stadig må være en ambition også at få de sidste med, for at vi kan være rigtig stolte af at leve i Danmark.

Endelig vender dette forslag altså den tunge ende nedad i den forstand, at det ikke gavner de svageste, men derimod de familier, som alt andet lige er i arbejde og har en indkomst. De får en lettelse på 100-200 kr. om måneden, og det er selvfølgelig rart, men spørgsmålet er, om det er den vigtigste indsats for daginstitutionerne her og nu, og det mener vi nok ikke.

Dertil kommer, at lovforslaget teknisk set er noget bras. Som flere høringssvar har været inde på, er det en mærkelig måde at fastsætte barnedomstiden på, altså fra 0 til 2 år, i stedet for at følge institutionerne. I stedet for at lave en samlet pakke for hele børne- og daginstitutionssområdet har man travlt med – jeg frygter lidt af populistiske årsager – at komme frem med den første del af en pakke uden rigtig at have tænkt det hele igennem forinden, sådan at man starter med noget lidt løsrevet.

KL 22:20

Som flere har påpeget, følger der også utrolig megen administration med. Det er lidt uklart, om den skal dækkes ind af de samme 500 mio. kr., eller om kommunerne selv skal finde de penge. Men det kan være, ministeren kan afklare det.

I det hele taget må jeg sige, at det kunne være interessant, hvis ministeren, når han får ordet om lidt, kunne afklare det, som har ligget flere af

spørgerne på sinde i dag, nemlig kvaliteten og indsatsen for de svageste, for det ville være dejligt for os at få bekræftet det, som Venstres ordfører nævnte, af ministeren, nemlig at han allerede næste år vil invitere alle partierne til forhandlinger om de midler, der sættes af til kvalitet. Jeg går ud fra, at det bliver både om størrelsen af beløbet og hvad det skal gå til, og det vil vi i hvert fald gerne kvittere for. Vi vil meget gerne indgå i de forhandlinger.

Hvis vi gør det, vil vores målsætning helt klart være forbedret kvalitet for de svageste familier. Vi bruger jo ofte meget lang tid på at diskutere indsatsen for de svageste i folkeskolen, som vi jo alle ved har problemer, men spørgsmålet er, om vi ikke bruger for lidt tid på at diskutere kvaliteten i daginstitutionerne. Der er en tilbøjelighed til, at når vi snakker daginstitutioner, handler det enten om, hvor dyr maden skal være, eller hvor dyrt det skal være at sende ungerne derhen, men meget lidt om, hvorvidt pædagogerne har den uddannelse, de redskaber og de ressourcer, der skal til, for at man allerede, når børnene er i alderen 2-5 år, kan samle de familier, der ikke er med, op. Her har vi jo en unik chance i Danmark, fordi en så stor procentdel af børnene går i daginstitution.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, om han kunne løfte en lille flig for, hvilke tanker regeringen gør sig om de 2 mia. kr., hvoraf de første 100 mio. kr. udmøntes næste år, når der tales om kvalitet. Er der fokus på de svageste, eller er det også her den brede pensel til middelklassen og overklassen?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, der er en tendens til, at De Radikale svinger lidt rundt. Når det er noget, der kommer fra regeringen eller fra Dansk Folkeparti, er det absolut dårligt, absolut skidt, og så har De Radikale lige pludselig en meget social profil og taler om, at det er for dårligt, at der ikke gøres nok for de dårligt stillede grupper.

Men lad os bare tage skattepolitikken. Jeg har forstået, at De Radikale vil sænke topskatten, og det er jo virkelig noget, der batter for de dårligt stillede grupper i samfundet. Det er jo de bedrestillede grupper i samfundet, man hjælper på den måde, så jeg synes, det klinger lidt hult, når De Radikale kører frem på den måde.

Så skal jeg sige, at grunden til, at Dansk Folkeparti vil have sikkerhed for, at kommunerne bliver kompenseret krone for krone, netop er, at

kommunerne ikke skal skære ned på andre områder, som kommer de dårligt stillede grupper, bl.a. de ældre, til gode.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu ved jeg ikke, om vi skal tage den store skattediskussion her, men jeg kan da i hvert fald oplyse over for Dansk Folkepartis ordfører, at De Radikale ikke foreslår at stryge topskatten. Vi forslår at hæve grænsen til 400.000 kr. og hæve topskatteprocenten fra 15 til 18 for de rigeste, og det kan man jo så mene er asocialt eller det modsatte. Men det er ikke rigtigt, at vi vil fjerne topskatten.

Det er klart, og jeg forstår det også godt, at Dansk Folkeparti og i øvrigt også mange andre partier i disse år har travlt med at udråde Det Radikale Venstre til et asocialt parti. Det må vælgerne jo vurdere, men her står vi med et helt konkret forslag. Det drejer sig om 500 mio. kr., og partierne skal afgøre, hvem de vil tilgodese. Vil man tilgodese de 75 pct. af danskere, som er de rigeste, eller vil man tilgodese de 25 pct., som er de fattigste? Det er et meget enkelt valg, og Det Radikale Venstre er ikke i tvivl: Vi vil helst tilgodese de 25 pct., som er de fattigste.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Så kunne man spørge: Hvordan vil De Radikale helt præcist tilgodese de dårligt stillede danskere?

I Dansk Folkepartis finanslovsforslag har vi bl.a. sagt, at vi ud over satspuljen vil afsætte 250 mio. kr. Det burde jeg jo have sagt før, da hr. Martin Lidegaard spurgte mig, men nu kom jeg i tanke om det. Det er penge, som netop skal komme dårligt stillede grupper til gode, og har De Radikale nogen lignende tiltag?

Så synes jeg også, det måske er lidt dobbeltmoralisk, når hr. Martin Lidegaard siger, at De Radikale er imod, at Folketinget blander sig i kommunernes arbejde, når de samtidig er for, at EU blander sig i stort set alt, hvad det i nationalstaterne og sådan set også i kommunerne kan blande sig helt ned i detaljen. Der er en vis form for dobbeltmoral her, og kan hr. Martin Lidegaard ikke se det?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg synes, hr. Martin Henriksen kommer vidt omkring i dansk politik med sine spørgsmål.

Lad mig sige, at vi har ingen planer om, at EU skal blande sig i de danske daginstitutioners arbejde; det kan jeg forsikre hr. Martin Henriksen for ikke er radikal politik. Men jeg vil gerne sige, at Det Radikale Venstre f.eks. er imod det konstanthjelpsloft, som Dansk Folkeparti har været med til at indføre. Vi synes, det virker mod hensigten, og vi vil gerne ændre på det, men det vil regeringen og Dansk Folkeparti ikke.

Kl. 22.25

Vi er også imod den integrationspakke, som Dansk Folkeparti har indgået forlig om, og som også rammer de svageste familier. Vi har i årets satspuljeforhandlinger meget målrettet netop prioriteret de svageste børn og unge, herunder sindslidende, børn af misbrugere og børn med et handicap. Vi har sagt, at her er der et hængeparti og noget, der bør lappes.

Vi er altså ret konkrete, og vi er også ret konsekvente i vores holdninger til dette spørgsmål. Det eneste, vi ikke rigtig kan stå model til, er at smide store, fede lunser ud til vælgergrupper, som måske ikke har lige så meget brug for dem som de mennesker, som virkelig halter bagefter i det danske samfund.

Formanden:

Tak til hr. Martin Lidegaard. Vi går videre i ordførrækken, og det er fru Pernille Vigsø Bagge som ordfører.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Dette forslag ligner jo til forveksling et tidligere SF-forslag, så man burde næsten sige tak til familie- og forbrugerministeren for at fremsætte et SF-lignende forslag, som tilgodeser børnefamilierne. Men det havde dog klædt ministeren og ikke mindst forslaget også at tage højde for, hvor vigtigt det er med kvalitetsforbedringer i de danske daginstitutioner.

Regeringen praler her og der og alle vegne af, at den har afsat disse 2 mia. kr. til et kvalitetsløft i daginstitutionerne over de næste 4 år. Men til næste år bliver det altså kun til 100 mio. kr., og det er lidt sært, når både forældre, ansatte og organisationer, som det også kan ses i høringssvarene til forslaget, ønsker dette kvalitetsløft her og nu i form af flere medarbejdere og bedre fysiske rammer.

De danske daginstitutioner har lidt voldsomt under kommunernes dårlige økonomi under denne regerings skattestop, og det er på høje tid, at området gives et løft. Alt for mange steder er det altså ikke børnene, der tilgodeses, når den

kommunale økonomi skal planlægges, og selv om kommunerne kompenseres over bloktilskuddet i forbindelse med implementeringen af forslaget her, er det dog næste år kun med 400 mio. kr. af de 500 mio. kr., som forslaget koster.

Der er i forslaget en lang række teknikaliteter, som man med rette kan sætte nogle spørgsmålstegn ved. Det kan være, at udvalgsarbejdet kan give svar på nogle af spørgsmålene, men indtil da må jeg se frem til, at regeringen tager nogle seriøse skridt for at sætte fokus på en høj grad af kvalitet i daginstitutionerne, og så må jeg indtil videre hilse forslaget, som er inspireret af SF's gamle forslag, velkommen.

Formanden:

Tak til fru Pernille Vigsø Bagge, og så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten har vi i mange år kæmpet for, at det skulle være gratis for børn at være i daginstitution, ligesom det er gratis at gå i skole. Vi synes, det er et tilbud, som alle børn i Danmark bør have, og vi synes, det er utrolig vigtigt at holde fast i, at vi i Danmark ikke betragter daginstitutioner som et opbevaringssted, mens forældrene er på arbejde, og noget, der har sammenhæng med, at forældrene skal kunne passe deres arbejde, men i høj grad som et pædagogisk tilbud til børnene, fordi det er godt for børnene at være der. Derfor er det også utrolig vigtigt at sikre en god kvalitet.

Det forslag fra regeringen, som ligger her, er et skridt på vejen. I nogle institutioner sættes loftet over brugerbetalingen ned, men problemet er jo, at man samtidig åbner for profitbørnehaver, hvor der ikke er noget loft. Det vil sige, at vi risikerer at få en stor opdeling, nøjagtig som vi ser på sundhedsområdet, hvor der er ved at ske en opdeling mellem dem, der har råd til at tage på privathospitaler, og dem, der ikke har det. Vi risikerer, at der også på børneområdet bliver en opdeling mellem de familier, der ikke har råd og derfor er nødt til at bruge de offentlige institutioner, der bliver mere og mere udsultede, og dem, der har råd til profitbørnehaverne, hvor der ikke er loft over brugerbetalingen, eller får en børnehaven på deres arbejdsplads som et led i lønforhandlinger eller andet.

Vi synes, det er en meget uhyggelig udvikling, som vi i hvert fald vil gøre, hvad vi kan for at kæmpe imod. Vi er nemlig ikke enige i det, den konservative ordfører sagde før om, at det

er en pseudodebat at diskutere ulighed. Vi mener, det er helt afgørende at diskutere, om vi skal have større ulighed, som regeringen er i fuld gang med at gennemføre, eller om vi i stedet skal kæmpe for større lighed, og nogle gode børnehaver, der er gratis og er for alle, mener vi er et meget vigtigt skridt på vejen til større lighed.

Til den radikale ordfører kan jeg bare sige, at i Enhedslisten mener vi altså ikke, at to mennesker på dagpenge hører til de rige i dette land, og de vil ikke kunne få en friplads med de grænser, der gælder i dag.

Men der er jo også problemer med forslaget. Som det har været fremført under debatten, er der rent teknisk nogle problemer med den måde, man gennemfører det på, og det håber vi kan blive afklaret under udvalgsbehandlingen og forhåbentlig også lavet om efter bemærkningerne fra nogle af dem, der skal føre forslaget ud i livet. Det virker, som om man bare har sat sig ned og lavet noget, der lød godt for offentligheden, i stedet for at kigge på, hvordan virkeligheden ser ud ude i kommunerne.

Kl. 22.30

Så er der problemet med, at pengene bliver så ulige fordelt, når de skal sendes ud til kommunerne. Jeg deltog for nylig i en stor konference, som BUPL afholdt, og nogle af deltagerne kunne fortælle, at i deres institutioner var de allerede begyndt at få meldinger fra kommunen om, at på grund af forslaget her skulle de vurdere, om madordningen skulle fjernes, eller om der skulle skæres i normeringerne. Det er absolut ikke nogen god udvikling, og derfor vil vi kigge meget nøje på de beregninger, vi går ud fra kommer, af hvilken betydning forslaget får ude i kommunerne. Men det bunder jo i, at regeringen aldrig har leveret den udligningsreform, som den lovede. Udligningsreformen kommer først til januar, og derfor skabes der større og større ulighed, ikke kun mellem mennesker her i samfundet, men også mellem kommunerne.

Så er det jo helt afgørende med kvaliteten i daginstitutionerne, som desværre bliver udhulet mere og mere i disse år, fordi kommunernes økonomi er strammet så meget. Her mener vi, det er helt afgørende at få langt flere voksne ud i daginstitutionerne og også at få nogle meget bedre fysiske vilkår end dem, der er i dag. Som jeg sagde i de korte bemærkninger til den konservative ordfører, har vi lavet en beregning, der viser, at man for en merudgift på kun 100 mio. kr. kan ansætte de 7.000 arbejdsløse pædagoger og pædagogmedhjælpere, vi har i dag, og det

ville samtidig give mulighed for, at der kunne gives langt mere uddannelse og efteruddannelse til de voksne, der arbejder med vores børn.

Vi ser langt hellere, at man betaler folk i Danmark for at gå på arbejde og gøre en indsats de steder, hvor der er brug for dem, bl.a. for vores børn, i stedet for at betale dem for at gå arbejdsløse. Vi taler ikke om mærkelige jobordninger, men om helt reelle job på reelle vilkår. Det er alene en politisk beslutning, at regeringen hellere vil have flere hundredtusinde mennesker gående arbejdsløse i stedet for at sætte dem til at lave noget af det arbejde, der virkelig er brug for, til at sikre en ordentlig velfærd.

Vi synes, man hellere skal bruge de offentlige midler til at sikre en god kvalitet og sikre, at der er tid til kærlighed og omsorg, for tid til kærlighed og omsorg er det, vores børn har allermost brug for. Vi håber, at vi en dag kommer igennem med vores krav, og når vi kommer over til forhandlingerne hos ministeren, hvis ministeren indbyder til forhandlinger, er det i hvert fald det, vi vil fremføre, og så håber vi på en vis lydhørhed.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu har fru Line Barfod brugt det meste af sin tale på at rakke forslaget ned, og derfor er det jo svært at forstå, hvorfor Enhedslisten alligevel er positivt stemt over for forslaget. Uanset hvordan fru Line Barfod gør regnebrættet op, kommer dette forslag de 75 pct. af danskerne, som er mest velstillede, til gavn. Man kan diskutere, hvor velstillede de er, men forslaget kommer disse 75 pct. af danskerne til gavn, men ikke de 25 pct., som er de dårligst stillede. Er det Enhedslistens sociale profil?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Enhedslistens sociale profil er, at vi stemmer for enhver forbedring og imod enhver forringelse, og derfor går vi også imod satspuljen, som De Radikale er med i, fordi den tager penge fra dem med de laveste indkomster.

I forslaget her ligger der en forbedring for f.eks. folk på dagpenge og lave lønindkomster, som i dag ikke har fuld friplads til deres børn. Vi så gerne, at man samtidig lavede en endnu højere fripladsgrænse end den, der er i dag, men forslaget er altså et skridt på vejen til gratis daginstitutioner for alle, som vi ønsker det.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det må jo så skulle forstås sådan, at hvis man i stedet for at bruge de 500 mio. kr. på de 75 pct., der har det bedst i Danmark, kunne målrette dem til at øge kvaliteten for de svagest stillede, ville Enhedslisten hellere det. Men så kunne man jo forsøge at stille nogle ændringsforslag til lovforslaget, så det blev lidt mere målrettet de svageste, i stedet for bare at snakke regeringen efter munden og stemme for det, som et komfortabelt flertal i Folketinget bliver enige om.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jamen vi vil meget gerne være med til at gøre begge dele. Vi vil meget gerne *både* have en meget bedre kvalitet i daginstitutionerne og sætte brugerbetalingen ned.

At sætte brugerbetalingen ned vil vi meget gerne gøre ved at forhøje fripladsgrænserne, som vi var med til at sikre tilbage i 1998, og samtidig sænke loftet over brugerbetalingen, og hvis vi samtidig kunne fjerne profitbørnehaverne, så man ikke får mulighed for at lave brugerbetaling uden noget loft, vil vi også meget gerne være med til det. Vi vil meget gerne forhandle med De Radikale om, hvorvidt det er muligt at finde et flertal i Folketinget for at gøre endnu mere for børnefamilierne end det, der er lagt op til med forslaget.

Formanden:

Tak til fru Line Barfod, og så er det familie- og forbrugerministeren.

Kl. 22.35

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne sige tak for indlæggene fra partiernes ordførere, der jo har været overvejende positive over for essensen i forslaget, nemlig at vi skal nedsætte taksterne i daginstitutionerne.

Der har været en lang række andre betragtninger om mange andre ting, og på et tidspunkt under udvekslingen af synspunkter mellem hr. Martin Lidegaard og hr. Martin Henriksen var jeg lige ved at tro, at vi stadig var i gang med åbningsdebatten, for her kom man jo meget vidt omkring i det politiske spektrum. Men jeg kunne se, at statsministeren ikke er her, og så tænkte jeg, at så må vi da være færdige med den. Men det har været interessant, og jeg synes da også, der er god grund til, at vi 11 mennesker, der er

tilbage her klokken halvelve om aftenen, skal have noget interessant at diskutere med hinanden, så hvorfor ikke åbne for en lidt bredere politisk debat? Det synes jeg altid er spændende.

Men hvis jeg må have lov til at opholde mig lidt ved selve det forslag, som det jo egentlig er tanken vi skal drøfte her i aften, er det jo et forslag, som går ud på at lette de økonomiske vilkår for børnefamilierne, og det sker ved, at vi nedsætter den maksimale forældrebetalingsandel for plads i dagtilbud og i privat pasning.

Fra den 1. januar nedsætter vi takstloftet til 25 pct. for børn under 3 år, samtidig med at vi sikrer, at den forældrebetalingsandel, som kommunerne i år har benyttet for børn fra 3 år og op til skolealderen, ikke bliver sat op i 2006. Det hænger sammen med, at vi næste år fremsætter forslag om også at nedsætte takstloftet til 25 pct. for børn fra 3 år og op til skolealderen fra den 1. januar 2007, og så har vi altså, som hr. Martin Lidegaard efterlyste, fået hele aldersspekteret med. Vi starter bare med at nedsætte takstloftet for de mindste børn.

Der er helt sikkert mange familier, som vil hilse denne takstnedsættelse meget velkommen. Den vil betyde en lettelse i økonomien for mange børnefamilier, for betalingen er en stor post på budgetterne.

Samtidig er der mange, som efterlyser, at vi arbejder mere med kvaliteten i daginstitutionerne, og det er naturligvis også noget, som regeringen er ganske meget optaget af. For regeringen er det ikke et spørgsmål om enten-eller; vi vil gerne have plads til at gøre begge dele. Kvaliteten i børnepasningen er naturligvis en meget vigtig sag for regeringen, for jeg tror virkelig, at den udvikling, børn gennemgår i førskolealderen, har en utrolig betydning for vores sundhedsudvikling og naturligvis også for børnene selv. Derfor er det vigtigt, at vi arbejder meget med netop kvaliteten i børnepasningen.

Med regeringens måde at lette taksterne på sikrer vi, at kommunerne betaler de 75 pct. af udgifterne, og takstnedsættelsen sker ikke på bekostning af kvaliteten, for kommunerne bliver jo under ét kompensert for den nedsættelse af taksten, der sker.

Flere har været inde på det under debatten, og selv om det egentlig ikke har noget med selve sagen at gøre, er det rigtigt, at vi vil afsætte 2 mia. kr. over de næste 4 år til på forskellig måde at styrke kvaliteten i dagpasningen. I den forbindelse vil jeg især gerne bruge penge til en bedre indsats over for udsatte børn, men også til en

større fokus på de fysiske forhold i daginstitutionerne og dagtilbuddene i det hele taget og til projekter, som drejer sig om kost, bevægelse, ledelse af daginstitutionerne og ikke mindst børns læring. Men alt det vil jeg snart komme med et betydeligt mere konkret udspil om.

Angående lovforslaget her vil jeg endnu en gang sige tak for de positive bemærkninger, og jeg ser frem til udvalgsbehandlingen af forslaget.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg synes, jeg hørte ministeren sige, at han vil kompensere kommunerne under ét, og hvis jeg forstod Dansk Folkeparti ret, var det en betingelse for overhovedet at ville støtte forslaget, at man for at sikre, at det ikke førte til ringere vilkår i nogen kommune, fulgte kronen helt ud i den enkelte kommune for at være sikker på, at det ikke gik galt. Også andre partier har været inde på, at det ikke må føre til ringere vilkår nogen steder, og hvordan kan ministeren garantere det og leve op til det krav, hvis han bare udbetaler en check til kommunerne en bloc? Det er det ene spørgsmål.

Kl. 22.40

Det andet spørgsmål er: Hvordan er man kommet på den tanke, at det skal være 0-2 år det første år, altså at man lægger snittet her, i stedet for f.eks. at tale om vuggestuebørn? Hvad er rationalet i at dele lige præcis her? Man har sikkert tænkt grundigt over, hvorfor forløbet skal afbrydes midt i vuggestuealderen i stedet for at køre til ende, og kan ministeren forklare rationalet bag det valg?

Det sidste er: Det er muligt, at jeg ikke hørte svaret, men jeg spurgte ministeren, om han kunne bekræfte Venstres ordførers invitation til, at vi andre kunne få lov til at komme med i dette års finanslovforhandlinger og diskutere kvalitet.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Med hensyn til kompensation til kommunerne er det jo en del af kommuneaftalen fra juni måned, at der gives den helt sædvanlige kompensation til kommunerne for det provenutab, som dette lovforslag medfører, via det udvidede totalbalanceprincip, altså således at kommunerne under ét bliver kompenserede. Det er den helt sædvanlige måde at kompensere kommunerne på, og det er også det udspil, som er knyttet til

lovforslaget, og som vi har aftalt med Kommunernes Landsforening. Så jeg kan bekræfte, at det er sådan, regeringen påtænker at kompensere kommunerne i denne forbindelse.

Med hensyn til aldersdelingen skyldes den, at vi ønsker at tilgodese småbørnsfamilierne, før vi tilgodeser familier med børn, som er ældre end 2 år, og derfor synes vi, det er et rigtigt kriterium, som det egentlig også er meget naturligt at anvende som udgangspunkt. Vi kunne selvfølgelig også have anvendt opdeling på institutioner, men det kunne man frygte ville føre til spekulation visse steder i retning af at flytte børnene rundt mellem institutionerne, alt efter hvilke institutioner der gav hvilke takstsatser.

Vi synes i hvert fald som udgangspunkt, at det er det mest fornuftige, at vi i første omgang nedsætter forældrebetalingen for forældre med børn på 2 år og derunder. Men det er jo kun en overgangsordning, at der er den opdeling, fordi vi meget hurtigt vil følge op med et forslag om også at nedsætte taksten for resten af børnene.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg er helt med på, hvordan DUT-forhandlingerne foregår, og at kommunerne bliver kompenseret økonomisk. Jeg spørger kun, fordi Dansk Folkepartis ordfører gjorde så meget ud af, at man ønskede noget ekstra, og det har ministeren slet ikke forholdt sig til.

Så vil jeg gerne støtte hr. Martin Henriksens indlæg og sige, at det kunne være spændende at høre, hvordan regeringen vil følge op på det, siden det er et krav fra de partier, der skal støtte forslaget. Men det er jo ministerens problem, kan man sige.

Jeg har svært ved at se, at man kan spekulere i at flytte institution, for det er jo svært at forestille sig, at man begynder at sende børnehavebørn tilbage i vuggestuen, hvis grænsen fulgte vuggestuealdersgrænsen.

Men lad mig bare nøjes med et enkelt spørgsmål her til sidst: Bliver vi inviteret til finanslovforhandlingerne her i efteråret om de 100 mio. kr. til kvalitet i daginstitutionerne?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu kan hr. Martin Lidegaard vel ikke forvente, at jeg skal forklare, hvorfor hr. Martin Henriksen har luftet nogle tanker om at kompensere på en anden måde end den måde, vi ellers altid kom-

penserer på. Det ville virkelig være en helt anden måde at kompensere kommunerne på, hvis vi ikke anvendte DUT-princippet, altså det udvidede totalbalanceprincip. Det er naturligvis noget, som vil blive drøftet med Dansk Folkeparti efterfølgende, men det er jo ikke en forhandling, vi skal føre her, og jeg skal vel ikke forhandle det med hr. Martin Lidegaard, eftersom det er hr. Martin Henriksen, som har stillet forslaget – altså medmindre hr. Martin Lidegaard pludselig er blevet talsmand for Dansk Folkeparti, hvilket jeg ikke tror er tilfældet.

Det er klart, at man næppe vil begynde at flytte børnehævebørn ned i vuggestuen, men det kunne jo være, der var nogle, der ville vente med at flytte børnene fra vuggestuen op i børnehaven og dermed spekulere i den anden konstruktion.

Med hensyn til finanslovforhandlingerne har vi indrettet os sådan i regeringen, at vi har en arbejdsdeling, og når det er finanslovforhandlinger, er det sådan set finansministeren, der fører forhandlingerne, mens jeg tager mig af nogle andre ting. Derfor synes jeg, at spørgsmål om, hvordan finanslovforhandlingerne bliver tilrettelagt, skulle hr. Martin Lidegaard rette til finansministeren og ikke til mig.

Kl. 22.45

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil gerne spørge til den manko på 100 mio. kr., som man jo regner med der er i forhold til den sum penge, som er afsat i aftalen med kommunerne, og som de allerede får til næste år, altså de 100 mio. kr., som man forventer, at den reelle pris bliver.

Jeg har forstået, at man vil kompensere krone for krone, og det er vores klare forventning, at vi vil få bekræftet, at sådan vil det ske. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge: Hvis der nu er nogle fattige kommuner – og dem har vi altså nogle stykker af – som render ind i likviditetsproblemer og ikke har mulighed for så at sige at lægge ud for forældrenes takstnedsættelse, er der så nogen hjælp at hente for dem? Kan de på nogen måde få lov til at få pengene udbetalt tidligere, eller er der måske en anden måde til at hjælpe de kommuner, som kommer i likviditetsproblemer, så de ikke behøver at skære ned på kvaliteten, selv om de godt ved, at pengene kommer 1 år senere?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

De første 400 mio. kr. bliver jo kompenseret en bloc, og efterfølgende sker der en nøjere udregning af beløbet og en slags efterbetaling med de 100 mio. kr.

Jeg har ikke grund til at tro, at der på grund af det udbetalingsforløb vil være nogen kommuner, som vil komme til at lide nød eller mangle likviditet. Det er jeg ikke blevet gjort opmærksom på, og det har jeg ikke hørt noget om. Men hvis det er sådan, at der er nogle kommuner, der får likviditetsmæssige problemer i den sammenhæng, hvad jeg altså ikke tror, er det noget, man må drøfte med finansministeren.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forlanger ikke, at ministeren her og nu skal føre en forhandling for åben skærm, hverken med Dansk Folkeparti eller hr. Martin Lidegaard eller andre. Men det kunne være rart at få en tilkendegivelse fra ministeren om, at vi som et led i det almindelige parlamentariske arbejde i udvalget kunne få en oversigt fra ministeren over, hvad man forventer at konsekvenserne vil være for kommunerne.

Der er megen kritik fra kommunerne, og den går netop på, at de penge bliver fordelt fuldstændig forkert i forhold til, hvordan behovet er. Derfor synes jeg, det er væsentligt for det parlamentariske arbejde, når vi i sidste ende skal tage stilling til, om vi kan støtte forslaget, at vide, hvordan det kommer til at se ud ude i kommunerne, så det håber jeg ministeren kan komme med tilkendegivelse af.

Så har jeg også forståelse for, at ministeren ikke er finansminister. Men jeg troede dog, at en minister, der får at vide, at der er en pulje på 100 mio. kr., er klar over, hvorvidt ministeren har en mulighed for at forhandle den med Folketingets partier eller ej. Det kunne være rart at få at vide, om ministeren regner med at tage nogle forhandlinger med Folketingets partier om, hvordan udmøntningen skal ske, eller om ministeren regner med at kunne sidde i sit eget lønkammer og fordele pengene, alt efter hvad ministeren nu synes det kunne være spændende at bruge dem på.

Så vil jeg igen gerne høre, om det indgår i ministerens overvejelser, at man kunne lave en lidt større omfordeling af midlerne på de offentlige konti og dermed få råd til at ansætte 7.000 voks-

ne i daginstitutionerne for bevillingen på 100 mio. kr. eller – hvis ministeren måske gerne vil bruge de 50 mio. kr. af sin pulje på skovbørnehaver og mad og andet – bruge 50 mio. kr. på at ansætte 3.500 flere voksne til at tage sig af vores børn.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan bekræfte, at jeg naturligvis gerne besvarer de spørgsmål under udvalgsbehandlingen, som udvalget måtte stille og finder relevante med hensyn til lovforslaget, herunder naturligvis også de økonomiske implikationer, som forslaget måtte have for kommunerne.

Med hensyn til om jeg er parat til en større omfordeling og ansættelse af, jeg tror tallet 7.000 pædagoger blev nævnt, er det ikke lige det, jeg vil lægge op til. Jeg skal gøre opmærksom på, at det jo i udgangspunktet er en bevilling på 2 mia. kr. over 4 år, hvor vi kan gennemføre nogle projekter og lignende, men det er altså et afgrænset tidsforløb, pengene er afsat til, og derfor skal man jo være tilbageholdende med at udmønte dem i nogle driftsudgifter, som nogle kan have forventninger til kan få en mere permanent karakter, når det er sådan, at beløbet bortfalder efter en årrække. Det ville være at skabe skuffede forventninger.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg skal bare være sikker på, om jeg har forstået det sidste korrekt.

Kl. 22.50

Udgangspunktet for regeringen er altså, at de 2 mia. kr., man sætter af over 4 år, og hvoraf der næste år kun udbetales 100 mia. kr., ikke skal gå til et permanent løft af børneområdet. Derfor skal vi ikke forvente, at de f.eks. bliver brugt til at øge antallet af voksne, der tager sig af vores børn, men kun til forskellige forsøgsprojekter eller anlægsudgifter. Vi kan altså ikke forudse, at det ligesom på f.eks. ældreområdet kan være et varigt løft. På ældreområdet har man jo valgt at sige, at her skal der stadig være den kæmpestore administration for at få de private firmaer ind, men når det gælder vores børn, skal vi altså ikke

permanent kunne forvente at få flere voksne til at tage sig af børnene.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Inden fru Line Barfod får ansat for mange pædagoger, skal jeg bare lige korrigere: Det er altså 100 mio. kr. og ikke 100 mia. kr. næste år. Men bortset fra den detalje er der ikke i regeringen taget stilling til, i hvilken udstrækning der skal afsættes beløb efter 4-års-perioden, men det vil vi naturligvis forholde os til på længere sigt. I 4-års-perioden vil det naturligvis betyde ansættelse af et antal medarbejdere, men i hvilken udstrækning det måtte give sig udslag i mere varige løft på området, er der ikke taget stilling til på nuværende tidspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 13. oktober 2005, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henviser til den dagsorden, der er oplået i salen.

Mødet hævet kl. 22.52